



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu**

**Isidorus <Pelusiota>**

**Parisiis, 1585**

Therasio. 459.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἡμῶν καὶ τῶ σώματι, ὡς πλῆκτεσθαι ἐν τῷ πνεύματι κροσσίδων ἀγνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, ἐν σαρκὶ καὶ ψυχῇ, ἀφ' ἧς, ὡς χοροὶ αἱ πρὸς θεὸν λαβάνετε δέησιν· ἀγνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ, ἐν καρδίᾳ, καὶ παντὶ ἕσθαι ἀπλάγχρῳ, καὶ νεύροις, ἀφ' ὄργανον κέκληκεν. ἀγνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, τοῖς χεῖλεσι, δι' ὧν τὰ ἐναρμόνια τῆς ψαλμῶδίας πλέκεται μέλη.

Θεοφίλω. υνη.

Οὐκ ἀπαθὰ, ἐδ' ἀλλότρια τῆς τῶ νόμου ἐντολῆς, ἢ εὐαγγελικῆ νομοθεσία παρέδωκε· τῶ μὲν γὰρ τὴν ἐκείνου καὶ τὴν πρῶτην τῆς ἀμαρτίας πασι δέοντος, αὐτὴ τὴν ἀρχὴν τῆς κακοῦ τὴν ὀπίθυμίαν ἐκάλυψε, ὡς εὐεμπήσαντες τῆς ἀνάστασης, ἢ ἀναμάρτητος, οὐκ ἔχει χροαὴν ἢ ποίησις.

Θηρασίω. υηθ.

Τὸ ἐρώτημα τῆς ἀγάπης σὺ, ποιῶν τὸν ὄσι. Μακάριος, ὅς οὐκ ὠλίθησεν ἐν γλώσσῃ αὐτῆ· μακάριος, φησὶν, ὅς ἔτε ἀχρότητα ῥημάτων τὴν γλώσσαν ἐμόλυνεν, οὐδὲ σκανδάλου πῶς γένηται δι' ὑβρεως ἄποιος· τὸ δὲ οὐ κετενύγη ἐν λύπῃ ἀμαρτίας, ἢ τοι μεταγνῶς ἐφ' οἷς ἀσέμνωσ καὶ ἀχρῶς ἀπεφθέγγετο, ἢ τὸ μὴ πνα λυπησάμεναι ὑβρεσι, καὶ δεηθῆναι ἐπ' αὐταῖς κατανύξεως· ὀλίθημα γὰρ ἀπὸ ἐδάφους μᾶλλον, ἢ ἀπὸ γλώσσῃς πολλοὶ μὲν γὰρ πεσόντες φησὶν ἀνάστασαν, ἀπὸ τοῦ ἐπίπτοντες δὲ πρὸς τὰ πόδια ἔπεσαν.

Μαρτινιανῶ. υξ.

Επίκουρος μὲν ὁ ποιμὴν τῆς ἀγέλης σου, αὐτοχειδίως πάντα γενήσεται, καὶ μετὰ ταῦτα ὡς οὐχ ὑπάρξεται ἔσεσθαι, ἀσεβῶς ἀπεφθάνει. Χειρὸς δὲ ὁ πάντων ποιητῆς καὶ πατὴρ καὶ θεός.

hoc est in lingua nostra & ore, à Spiritu sancto tāquam plectro quodam percussis. Laudate eum in tympano & choro: id est, in carne & animo, à quo tanquam chori, preces ad Deum transeunt. Laudate eum in chordis & organo: hoc est, in corde atque omnibus internis visceribus & nervis, quæquidem organum appellavit. Laudate eum in cymbalis iubilationis: hoc est, in labiis, quorum adminiculo concinna & modulata Psalmodiæ carmina contextuntur.

Theophilo. 458.

Non absona, nec à Legis mandato aliena, Lex Evangelica nobis tradidit. Nam cum illa peccati euentum ac perpetratiōnem veteret, hæc mali principium, hoc est cupiditatem, prohibet: ut per quam ad actionem quispiam facile prolatur: quæ sublata & extincta, nullus actioni locus patet.

Math. 5.

Therasio. 459.

Charitatis tuæ quæstio ad hunc modum explicari potest. Beatus vir qui non est lapsus in lingua sua, hoc est: Beatus est ille, qui nec verborum obscenitate ac turpitudine linguam suam commaculavit, nec cuiquam offensiois ansam per contumeliam præbuit. Et non est stimulatus in tristitia delicti: nimirum vel pœnitentia ductus ob ea quæ inhonestè ac fœdè locutus est, vel quod aliquem contumeliosis verbis offenderit, ac propterea dolore atque animi compunctione opus habuerit. Optabilior est enim lapsus è pavimento, quam à lingua. Multi quippè, cum cecidissent, resurrexerunt: ob prolaturum autem sermonem interierunt.

Ecol. 25.

Martiniano. 460.

Epicurus, tui gregis pastor, omnia temerè ac fortuitò in ortum prodiisse, ac rursum in nihilum reditura esse, impiè pronunciauit. Christus autem omnium effector, & Pater, & Deus, ac Servator, se in